

ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Ден 13
82 № 1738/ink

Головне управління ДФС у м. Києві, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ), розглянуло Ваш запит про надання індивідуальної податкової консультації щодо застосування окремих норм законодавства фізичною особою – підприємцем – платником єдиного податку при здійсненні Інтернет - торгівлі з використанням LiqPay та в межах компетенції повідомляє.

Враховуючи те, що у Вашому листі відсутня достатня інформація для надання вичерпної відповіді по суті порушених питань, надаємо відповідь виходячи із загальних вимог чинного законодавства.

Правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, а також справляння єдиного податку встановлені главою 1 розділу XIV ПКУ.

Згідно статті 291 ПКУ спрощена система оподаткування, обліку та звітності - це особливий механізм справляння податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів, встановлених пп. 297.1 ст. 297 ПКУ.

До платників єдиного податку, які відносяться, зокрема, до другої групи, згідно з пп. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ належать фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

- не використовують працю найманих осіб або кількість які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
- обсяг доходу не перевищує 1500000 гривень.

Відповідно до пп. 1 п. 292.1 ст. 292 ПКУ доходом платника єдиного податку для фізичної особи - підприємця є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 ПКУ. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності (п. 292.1 ст. 292 ПКУ).

Пунктом 296.10 ст. 296 ПКУ передбачено, що реєстратори розрахункових операцій (далі - РРО) не застосовуються платниками єдиного податку, зокрема другої і третьої груп (фізичні особи - підприємці) незалежно від обраного виду діяльності, обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1000000 гривень. У разі перевищення в календарному році обсягу доходу понад 1000000 гривень застосування РРО для такого платника єдиного податку є обов'язковим. Застосування РРО розпочинається з першого числа першого місяця кварталу,

наступного за виникненням такого перевищення, та продовжується у всіх наступних податкових періодах протягом реєстрації суб'єкта господарювання як платника єдиного податку.

Норми п. 296.10 ст. 296 ПКУ не поширюються на платників єдиного податку, які здійснюють реалізацію технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення.

Разом з цим, Закон України від 03.09.2015 № 675-VIII "Про електронну комерцію" (далі - Закон № 675) визначає засади діяльності у сфері електронної комерції, встановлює порядок вчинення електронних правочинів із застосуванням інформаційно-телекомунікаційних систем та визначає права і обов'язки учасників відносин у сфері електронної комерції.

Відповідно до ст. 13 Закону № 675 розрахунки у сфері електронної комерції здійснюються відповідно до законів України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», інших законів та нормативно-правових актів Національного банку України. Розрахунки у сфері електронної комерції можуть здійснюватися з використанням платіжних інструментів, електронних грошей, шляхом переказу коштів або оплати готівкою з дотриманням вимог законодавства щодо оформлення готівкових та безготівкових розрахунків, а також в інший спосіб, передбачений законодавством України.

Інструкцією про безготівкові розрахунки в Україні у національній валюті, затвердженою постановою Правління Національного банку України від 21.01.2004 № 22, визначено, що безготівкові розрахунки - це перерахування певної суми коштів з рахунків платників на рахунки отримувачів коштів, а також перерахування банками за дорученням підприємств і фізичних осіб коштів, унесених ними готівкою в касу банку, на рахунки отримувачів коштів. Ці розрахунки проводяться банком на підставі розрахункових документів на паперових носіях чи в електронному вигляді.

Правові засади застосування РРО у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг визначені Законом України від 06.07.1995 № 265/95-ВР "Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг" зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 265), дія якого поширюється на усіх суб'єктів господарювання, їх господарські одиниці та представників (уповноважених осіб) суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

Відповідно до ст. 3 Закону №265 - суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі та надання послуг, - зобов'язані використовувати РРО.

Крім того, фізичні особи – підприємці, які належать відповідно до ПКУ до груп платників єдиного податку, що не застосовують РРО, у разі здійснення реалізації технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення зобов'язані

проводити розрахункові операції на повну суму покупки через зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи РРО з роздрукуванням відповідних розрахункових документів (п. 6 ст. 9 Закону № 265).

Враховуючи вищезазначене, фізична особа – підприємець – платник єдиного податку другої групи може здійснювати продаж товарів будь – яким суб'єктами господарювання, незалежно від обраної ними системи оподаткування.

При цьому, при здійсненні Інтернет - торгівлі та проведенні розрахунків за продані товари (крім технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення) із застосуванням системи LiqPay така фізична особа – підприємець не використовує РРО, якщо не має перевищення в календарному році обсягу доходу понад 1000000 гривень.

У разі перевищення зазначеного річного обсягу доходу або здійснення реалізації за допомогою системи LiqPay технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення фізична особа – підприємець – платник єдиного податку другої групи зобов'язана застосовувати РРО.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 ПКУ індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.